

[Lissa Mathiasen]

og rigtigt netop ved hjælp af ny lovgivning at give transplantationstilbud til et menneske, der uden behandling ellers ville dø. Den vinkel synes vi også bør og skal respekteres og tages med ind i billedet.

For Socialdemokratiet har det været meget vigtigt at få færdiggjort arbejdet i denne samling på en sådan måde, at vi med denne lovgivning fastholder, at det kun er Folketinget, der afstikker rammerne af såvel juridisk som anden karakter, men til gengæld overlader den endelige afgørelse til den enkelte selv.

Der har været en meget lang forudgående debat såvel her som i befolkningen; den tror jeg har været god og har været positiv. Vi er nu et af de sidste lande, der skal tage stilling, men jeg mener også med den debat, med den megen snak, der har ligget forud, at vi med rimelighed kan sige, at tiden er inde til at færdiggøre vores arbejde. Vi kan støtte det forslag, der ligger på bordet; dermed også være klart tilkendegivet, som det også er kommet til udtryk i betænkningen, at Socialdemokratiet, den socialdemokratiske gruppe, kan støtte det stillede ændringsforslag fra regeringen. Til gengæld kan jeg ikke støtte forslagene, der er stillet af SF og fru Elsebeth Kock-Petersen fra Venstre.

Der er en enkelt ting, jeg som afslutning her i dag specielt vil fremhæve. Det er spørgsmålet om informationskampagnen. Vi lægger overordentlig megen vægt på, at det arbejde bliver gjort godt og grundigt, og at det bliver en løbende information, således at vi hele tiden får givet også nye grupper information, så de også vil få mulighed for at kunne tage stilling.

Vi tror, at dette arbejde er meget væsentligt for, at vi kan undgå myter og misforståelser, at vi netop, som Socialdemokratiet har lagt megen vægt på, med en informationskampagne og med lovforslaget her som grundlag skaber de rammer, som sikrer det juridiske grundlag, for derefter at give den enkelte mulighed for selv at træffe sit helt personlige valg i denne sammenhæng.

Margrete Auken (SF):

Der har været en del lidt ubehagelig diskussion i de sidste par måneder og måske intenst her på det sidste, som i høj grad er gået på, at den debat, vi har haft, og ikke mindst den indsats, Etisk Råd har gjort, har været forvirrende og næsten skadelig for debatten. Jeg skal lade

være med at sige, hvem der har ført synspunktet frem; vedkommende kan selv melde sig, men jeg synes nok, at vi skal sige her, at det, når Folketinget har nedsat et etisk råd, ikke er for at gøre tingene nemmere for os. Der sker altid det, når mennesker kommer til at arbejde grundigt og dybdeborende med sådanne problemer som dem, vi har for os her, at der rejser sig en hel masse nye spørgsmål, som man ikke på forhånd vidste man skulle forholde sig til. Gang på gang oplever mennesker, at dér, hvor de inden troede, at noget var enkelt, blev det pludselig meget besværligt.

Den besværliggørelse er en del af en god folkelig debat, ikke mindst om etiske spørgsmål. Det burde i virkeligheden gælde alle de spørgsmål, vi beskæftiger os med i Folketinget, hvor man måske nok en gang imellem kunne ønske, at vi havde så grundige mennesker til at drøfte de ting igennem, vi skal forholde os til.

Dette skal så være sagt som optakt til, at flertallet i SF's folketingsgruppe ikke alene anerkender det arbejde, som Etisk Råd har lagt frem, men at vi også et meget langt stykke har følt os overbevist af de argumenter, det har ført frem. Her er to områder vigtige, og selvfølgelig også de to områder, som debatten har stået om. Det ene område drejer sig om, hvorvidt vi overhovedet behøver at have et nyt døds-kriterium. Det er besværligt med to slags død; det er besværligt at sige, at man kan dø to gange, for det kan man ikke; man kan dø én gang.

Derfor har vi gerne villet fastholde, at vi kun skulle have ét døds-kriterium. Det svarer i virkeligheden meget nøje til den retstilstand, der er gældende i øjeblikket, hvor vi for længe siden har indført tilladelse til at konstatere hjernedød og så afslutte dødsprocessen ved at slukke for respiratoren. Jeg håber ikke, at der er nogen forskel på at afslutte dødsprocessen ved at slukke for respiratoren eller at afslutte dødsprocessen ved at udtage organer, som derved så afslutter dødsprocessen.

Hvis der er en forskel, vil jeg godt have den forklaret, for så er der altså noget galt med vores hjernedødsbestemmelse. Hvis ikke den hjernedøde virkelig har passeret punktet og man kan tale om, at vi ved lovgivning kan bestemme, om mennesker er døde eller ej, er der noget galt.

Vi er gået ud fra, at de oplysninger, vi har fået om, hvordan et hjernedøds-kriterium kan fast-